

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 528/2021
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Миодраг Игњатовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Нишу, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде нематеријалне и материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гжрр 58/2020 од 03.11.2020. године, на седници одржаној 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гжрр 58/2020 од 03.11.2020. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиле, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гжрр 58/2020 од 03.11.2020. године, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиле.

Образложење

Основни суд у Пироту, пресудом Прр 174/19 од 06.10.2020. године, усвојио је тужбени захтев тужиле, тако што је обавезао тужену да исплати тужилци на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Нишу Ст 47/10, износ од 500 евра у динарској противвредности, по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке, увећане за осам процентних поена, почев од 06.10.2020. године, као дана доношења одлуке до исплате и на име накнаде материјалне штете укупан износ од 202.416,47 динара, са законском затезном каматом и то на износ од 177.263,42 динара, од 06.10.2020. године, као дана доношења одлуке и да накнади трошкове поступка у износу од 36.000,00 динара, све у року од осам дана од дана пријема пресуде (став први изреке). Одбио је као неоснован тужбени захтев тужиле, у делу камате на досуђени износ материјалне штете и то на износ од 177.263,42 динара од тражене камате од 04.11.2009. године као дана отварања стечајног поступка, па до досуђене камате од 06.10.2010. године као дана пресуђења (став други изреке).

Виши суд у Пироту, пресудом Гжрр 58/2020 од 03.11.2020. године, одбио је као неосноване жалбе тужиле и тужене и потврдио пресуду Основног суда у Пироту Прр

174/19 од 06.10.2020. године (став први изреке). Одбио је захтеве странака за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужиле није изузетно дозвољена.

Из образложења побијане другостепене пресуде произлази, да у погледу камате на досуђени износ имовинске штете, тужили припада право на законску затезну камату на главни дуг у износу од 177.263,42 динара од пресуђења до исплате и да се не може прихватити навод тужиоца да законска затезна камата на износ главног дуга наставља да тече и после отварања стечајног поступка, односно да тече од 04.11.2009. године.

Одредбом члана 85. став 1. Закона о стечају („Службени гласник РС“ бр. 104/09, 99/11, 71/12 – УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18) је прописано да за необезбеђена потраживања у стечајном поступку, обрачунавање уговорних и затезних камата престаје даном отварања стечајног поступка.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, имајући у виду да тужили не припада право на затезну камату на износ главног потраживања од дана отварања поступка стечаја, у смислу одредбе члана 85. став 1. Закона о стечају, па тужила зато тражену накнаду штете у висини затезне камате не би могла наплатити ни у поступку стечаја да је окончан у разумном року (правни став изражен у решењу Врховног касационог суда Рев 3570/2020 од 08.10.2020. године).

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 413, а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

У конкретној ситуацији ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу одредби члана 468. став 1. и 2. ЗПП, па се ради о поступку у спору мале вредности, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Поред тога, како је одредбом члана 467. ЗПП прописано да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона, а овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, то ревизија тужиле није дозвољена ни на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**